13/06/2019

“Απαιτείται σοβαρότητα και εθνικός στοχασμός για τη Θράκη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως

Άρθρο με το οποίο εκφράζει τον προβληματισμό του σχετικά με τις πρόσφατες δηλώσεις που έκανε η Πρόεδρος του Κόμματος Ισότητας κ. Τσιγδέμ Ασάφογλου, εξέδωσε **ο Σεβ. Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος**.

Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: “Η κατάσταση της ελληνικής Θράκης, λόγω των συγχρόνων γεωπολιτικών εξελίξεων, είναι σοβαρή και κρίσιμη. **Απαιτείται σοβαρός και υπεύθυνος εθνικός στοχασμός, για το μείζον αυτό ελληνικό θέμα**. Θεωρώ ότι, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, είναι επίκαιρη η υιοθέτηση από τη νέα Βουλή της επιτακτικής πλέον προτάσεως για την συγκρότηση «Διακομματικής Επιτροπής» για την ελληνική Θράκη”.

Διαβάστε αναλυτικά το ενδιαφέρον κείμενο του Σεβ. μητροπολίτου κ. Ανθίμου.

Η δήλωση της Προέδρου του Κόμματος «Ισότητας, Ειρήνης και Φιλίας» κ. Τσιγδέμ Ασάφογλου, μετά τις ευρωεκλογές 2019, ότι το ΚΙΕΦ είναι «τουρκικό κόμμα, αλλά συγχρόνως και ένα επίσημο κόμμα του Ελληνικού Κράτους, που απλά έχει ιδρυθεί από Τούρκους», δημιούργησε ένα νέο κύκλο προβληματισμού, ανησυχίας και διαλόγου στην Χώρα μας. Το εκλογικό αποτέλεσμα ανέδειξε μια σειρά από «κρυμμένα» μυστικά, πολιτικές συμπεριφορές, φοβικά σύνδρομα, στρεβλές κρατικές αντιλήψεις, λάθη και σφάλματα.

Το θέμα είναι πολυδιάστατο και πολύπλοκο με βαθιές ρίζες. Η ανάλυσή του απαιτεί γνώση των πραγματικών διαστάσεών του,αλλά και νηφαλιότητα στις ερμηνείες του, προκειμένου να εξαχθούν τα σωστά συμπεράσματα. (Είχα αναφερθεί και παλαιότερα στο ζήτημα, με άρθρο μου που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα μας, στις 23-6-2014: «Η εκλογική συμπεριφορά της μουσουλμανικής Μειονότητος στις Ευρωεκλογές του 2014. Προβληματισμοί επάνω στους «άτεγκτους» αριθμούς»).

Οπωσδήποτε δεν χωρεί περαιτέρω ολιγωρία. Εξάπαντος πρέπει να δοθούν απαντήσεις σε ερωτήματα, όπως:
«Τί πραγματικά συμβαίνει στην Ελληνική Θράκη;»
«Απειλείται η εθνική μας κυριαρχία;»
«Ποιός ο ρόλος του Τουρκικού Προξενείου στην Κομοτηνή;»
«Ποιοί μηχανισμοί λειτουργούν με στόχο τη χειραγώγηση των μουσουλμανικών μειονοτήτων;»
«Πώς θα αναδειχθεί και θα κατοχυρωθεί η ταυτότητα των Πομάκων και των Ρομά;»
«Πέτυχαν οι μειονοτικές πολιτικές που εφαρμόσθηκαν στην Ελληνική Θράκη;»
«Ποιά είναι η ευθύνη των Κομμάτων;»

Θα επιχειρήσω καταγραφή των δρώμενων και ο κάθε αναγνώστης ας βγάλει συμπεράσματα.

Το ΚΙΕΦ αναδείχθηκε ηγεμονικό κόμμα στη Ροδόπη και στην Ξάνθη(25,04%). Όμως, είχε μια πτώση σε σχέση με τις ευρωεκλογές του 2015: (Ροδόπη από 26.042 ψήφοι, σε 23.069. Ξάνθη από 15.391 ψήφοι σε 14.972). Αυτό σημαίνει ότι το 50% του εκλογικού μειονοτικού σώματος ελέγχεται από την Τουρκία και κατευθύνεται όπου η Άγκυρα κάθε φορά επιθυμεί. Το άλλο,όμως μισό, πώς εκφράζεται;

Στις ευρωεκλογές, η υποψήφια της Νέας Δημοκρατίας κ. Αμέτ Ογλού Χιουμεϊρά έλαβε 10.617 ψήφους· του ΣΥΡΙΖΑ,η κ. Μουσταφά Οφούκ 17.426· του ΚΙΝΑΛ,η κ. ΣαδουλάΣεβτζάν 1.259 και του ΚΚΕ,ο κ. Κερατζή Ιμπράμ 904 ψήφους.

Το ΚΙΕΦ είναι η μετεξέλιξη των δύο κομμάτων («Εμπιστοσύνη» & «Πεπρωμένο») που ίδρυσε το 1989 ο Αμέτ Σαδίκ. Στις εθνικές εκλογές του 1989 έλαβαν το 25,09% των ψήφων.

Έκτοτε, φαίνεται ότι ο σκληρός μειονοτικός πυρήνας παραμένει συμπαγής, αλλά έχει συγκεκριμένη εμβέλεια και όρια.

Τα πολιτικά Κόμματα καιροσκοπικά και για ιδιοτελείς λόγους, είναι διαχρονικά συνομιλητές του Τουρκικού Προξενείου της Κομοτηνής και των ακραίων μειονοτικών, με σκοπό την εκλογή βουλευτών (μειονοτικών και μη).

Δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα:

Οκ. Αχμέτ Χατζηοσμάν, διετέλεσε πρόεδρος του ΚΙΕΦ στο χρονικό διάστημα 1999-2007. Παράλληλα εκλέχθηκε βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

Στις εκλογές του 2015 εκλέχθηκαν 3 μειονοτικοί βουλευτές στη Ροδόπη και ένας στην Ξάνθη με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Οι πολιτικές σχέσεις και οι εκλογικές εξαρτήσεις των Κομμάτων από τους ηγέτες της μειονότητος (για τη μαζική χειραγώγηση των ψηφοφόρων της μειονότητος) είναι ένα μεγάλο πρόβλημα του πολιτικού συστήματος της Χώρας μας.

Τα μέτρα μειονοτικής πολιτικής που έλαβε η Πατρίδα μας, ιδιαίτερα στον τομέα της εκπαίδευσης (με την υιοθέτηση της θετικής διάκρισης), δεν έφεραν ουσιαστικά αποτελέσματα. Η θεσμοθέτηση της ισονομίας και ισοπολιτείας με την άρση διοικητικών μέτρων, η πτώση της «μπάρας», η κατάργηση του άρθρου 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, δεν έφεραν ανατροπή στο εσωτερικό καθεστώς των μουσουλμανικών μειονοτήτων.

Η υιοθέτηση της αρχής του αυτοπροσδιορισμού της ταυτότητος, επέτρεψε στους σκληροπυρηνικούς τουρκογενείς μειονοτικούς να ασκήσουν επιθετική πολιτική, τόσο απέναντι στη μεγάλη μάζα των μουσουλμάνων, με στόχο την μη ενσωμάτωσή τους στον κοινωνικό, πολιτισμικό και οικονομικό ιστό της Ελλάδος, όσο και απέναντι στους Πομάκους, στους Ρομά και στους Αλεβίτες. Ασκώντας εθνικιστική και ρατσιστική ρητορική, αλλά και πρακτική, επιχειρούν να καταργήσουν την διαφορετικότητα των συγκεκριμένων μειονοτικών και την κατοχύρωση του προτάγματος ότι η μειονότητα είναι «μία και τουρκική»!

Ασκούν πιέσεις και διακρίσεις με στόχο την ομογενοποίηση και τον έλεγχο όλων των μειονοτικών ομάδων της ελληνικής Θράκης.

Σ’ αυτή την απόπειρα το ελληνικό Κράτος αδυνατεί (ή αδιαφορεί) να προστατεύσει τα δικαιώματα των Πομάκων, των Ρομά και των Αλεβιτών – Μπεκτασήδων. Και εμφανίζεται να μην τολμά να αναδείξει και να κατοχυρώσει την ιδιαίτερη διακριτή ταυτότητα τους.

Το ίδιο εξαιρετικά ανησυχητικό είναι και το φαινόμενο της επαμφοτερίζουσας συμπεριφοράς βουλευτών – πολιτευτών-αυτοδιοικητικών απέναντι στους ψευτο-μουφτήδες.

Ο συγχρωτισμός, η συνεργασία, αλλά και η ανοχή απέναντί τους, επιτρέπει την ακραία εθνικιστική μειονοτική ελίτ να εργαλειοποιεί την μουσουλμανική μειονότητα της ελληνικής Θράκης υπέρ των συμφερόντων της Τουρκίας. Η οποία, πρόθυμα δημιουργεί σταθερές δομές παρέμβασης και ελέγχου,ακόμα και της οικονομικής ζωής των μειονοτικών, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την περίπτωση της Τράπεζας Ziraat.

Η στρατηγική επιλογή της Τουρκίας να αναδειχθεί σε αυτόκλητη προστάτιδα δύναμη μιας ομογενοποιημένης μειονότητος που αυτοπροσδιορίζεται ως «τουρκική», είναι ένα κρίσιμο εθνικό θέμα που ξεπερνά μικροκομματικές και μικροπολιτικές τακτικές.

Στο παρελθόν είχε κατατεθεί η πρόταση να ελεγχθούν όσες δράσεις του Τουρκικού Προξενείου Κομοτηνής υπερβαίνουν τις διπλωματικές του αρμοδιότητες.

Αυτό σήμερα, είναι επιθυμητό; Είναι εφικτό;

Οι παραπάνω προβληματισμοί εντείνονται κάτω από το φάσμα της υπογεννητικότητος των χριστιανικών πληθυσμών της ελληνικής Θράκης, καθώς διαμορφώνουν επικίνδυνα ανησυχητική την εικόνα του μέλλοντός της. Σύμφωνα με

τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και τις δημογραφικές αναλύσεις, στις πεδιάδες της Ροδόπης και της Ξάνθης στο άμεσο μέλλον, θα κατοικούν,όπως σήμερα στον ορεινό όγκο,συμπαγείς μουσουλμανικοί πληθυσμοί, ενώ στις πόλεις, θα ενισχυθούν οι συσπειρώσεις μειονοτικών.

Η κατάσταση της ελληνικής Θράκης, λόγω των συγχρόνων γεωπολιτικών εξελίξεων, είναι σοβαρή και κρίσιμη.Απαιτείται σοβαρός και υπεύθυνος εθνικός στοχασμός, για το μείζον αυτό ελληνικό θέμα.Θεωρώ ότι, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, είναι επίκαιρη η υιοθέτηση από τη νέα Βουλή της επιτακτικής πλέον προτάσεως για την συγκρότηση «Διακομματικής Επιτροπής» για την ελληνική Θράκη.

Κλείνω, με ένα επιστημονικά θεωρητικό ερώτημα:

Όταν στη Γερμανία η κοινωνία αμφισβητεί,σοβαρά πλέον, την λειτουργικότητα του ιδεολογήματος του ΓιούργκενΧάμπερμας και η ίδια η καγκελάριος Άνγκελα Μέρκελ ομολογεί ότι «η ιδέα του πολυπολιτισμού είναι νεκρή»,μήπως θα έπρεπε και στην Ελλάδα «να ανακρούσωμε πρύμναν» και να διερευνήσουμε την προοπτική μιας συνεκτικά δομημένης κοινωνίας; Λέω, μήπως!